

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/90/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

89/2011. (IV. 13.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. február 8-án előterjesztett **panaszát** a 2011. április 13-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület megállapítása szerint a panasz részben elkésett, részben annak elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. február 8-án, postai úton fordult beadvánnyal a Testülethez, amelyben az alábbiakat adta elő. Leírása szerint jelenleg büntetőeljárás folyik ellene, amelynek alapja egy 2010. március 12-én történt esemény. Ezen a napon a panaszos 14 óra körül ért haza, majd gépkocsijával elment az egyik ismerőséhez, aki tartozását akarta megadni neki. Innen visszafelé jövet megállt a szőlőben egy másik ismerősénél is, aki egy kisebb társasággal együtt italozott. Itt rövid idő elteltével vita alakult ki, de aztán a panaszos hamarosan távozott, és gépkocsijával elvitte néhány ismerősét is, mert azok hozzá közel laktak. Megérkezve a panaszos észlelte, hogy gépkocsija jobb hátsó kereke leengedett, ezért nekiállt azt kicserélni. Ezt követően az egyik ismerősét újból elvitte, mert pálinkát szeretett volna vásárolni egy harmadik személytől. Itt azonban nem jártak eredménnyel, ezért ismerősét újból hazavitte a tőlük kb. 200 méterre lévő házába – 16 óra körül –, és előttük leállította a gépkocsiját, ki is ékelte a kerekeit, mert csak másnap akart visszamenni érte, amikor tűzifát is hozni akart magának ettől az ismerősétől. Ezt követően kb. 10 percet még az ismerősével töltött a panaszos, és ekkor már fogyasztott alkoholt is, majd gyalog hazament. Otthon meglátogatta idős édesapja is, aki 17 órakor távozott tőle. Ez alatt a panaszos folytatta az italozást, majd meglátogatta szőlőszomszédját is, akitől a kenyeret szokta vásárolni. Közben eszébe jutott, hogy pénztárcáját a gépkocsiban hagyta, annak kulcsait pedig az ismerősénél, akit hazavitte.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Ezért visszament hozzá – ezt többen is tanúsíthatják, mert volt, akikkel út közben meg is állt beszélgetni –, itt azonban egy másik férfival később vitába majd dulakodásba keveredett, melynek során meg is sérült. Mikor a lakásból távozni akart, a kapu előtt már ott állt több rendőrségi szolgálati jármű és egy mentő is. Gépkocsija kulcsát a panaszos ismerőse odaadta a rendőröknek, akik azt „felforgatták”, kivették a panaszos iratait, majd – az ékeken keresztül – odébb álltak a járművel. Közben a panaszost beültették az egyik rendőrségi szolgálati járműbe, később pedig az egyik rendőr oda is ment hozzá, és közölte vele, hogy az ismerőse azt állítja, hogy ő vitte haza 20 perccel ezelőtt. Erre a panaszos közölte vele, hogy valóban ő hozta haza, de nem 20 perce, hanem még délután. A panaszost vérvételre előállították, amikor ennek indokát kérdezte, azt felelték neki, hogy az ismerőse azt állította, hogy nemrég vezette a gépkocsiját. Visszaadták a panaszos iratait és a gépkocsija kulcsát, jogosítványát azonban az egyik rendőr elvette – erről azonban a panaszos elmondása szerint a mai napig nem kapott semmilyen elismervényt. Mikor a rendőrök elindultak, hogy vérvételre szállítsák a panaszost, a panaszos azt kérte tőlük, hogy álljanak meg a kb. 150 méterre lévő házánál, élettársa igazolni tudja, hogy egész délután otthon tartózkodott. Erre azonban a rendőrök nem voltak hajlandóak. Kétszer vért vettek a panaszostól, majd szabadon bocsátották. A panaszos elismerte, hogy gépkocsija ki volt vonva a forgalomból, és jogszerűnek érezte, hogy emiatt, vagy a verekedés miatt felelőségre vonják, de nem tartotta igazságosnak, hogy elveszik a vezetői engedélyét úgy, hogy nem is tartózkodott a gépkocsija közelében.

Ezek miatt a panaszos felelősségre vonása meg is történt, kb. egy hónap elteltével azonban ismét behívták a rendőrségre, ahol közölték vele, hogy ittas gépjárművezetéssel is vádolják, mert ismerőse (akit hazavitt), és az a férfi, akivel verekedésbe keveredett, azt állították, hogy ő ivott, és úgy vezetett. Ezt a panaszos már akkor is kifogásolta és cáfolta, mert ismerősét korábban a másfél éves gyermekével együtt vitte haza, és kizártnak tartotta, hogy beültek volna a gépkocsijába, vagy arra kéri őt, hogy vigye haza őket, ha valóban ittas lett volna. A panaszos ismerőse szavahihetőségét is kétségbe vonta (mivel ő és a családja is korábban több jogsértő cselekményt követett el), és közölte, hogy több olyan tanúról tud, akikkel azon a napon találkozott, és bizonyíthatják, hogy a délután folyamán nem vezetett. A kihallgatását végző rendőr azonban közölte a panaszossal, hogy sokáig tartana minden tanút meghallgatni, így az eljárás akár egy évig is eltarthat; inkább ismerje el a panaszos, hogy ivott valamennyit, legfeljebb visszavonják a B kategóriás vezetői engedélyét néhány hónapra, de más hátrány emiatt nem érheti. Miután a rendőr győzködte a panaszost, hogy így jár a legjobban, kb. 20 perc gondolkodás után a panaszos elismerte, hogy ivott valamennyit. A vallomását a kihallgatását végző rendőrrel „közös hozták össze”.

Nyár végén a panaszos iratismertetésen vett részt, ahol szembesült azzal, hogy a feljelentésében szereplő tényállítások és időpontok nem felelnek meg a valóságnak, valamint szerepelt az iratok között egy nyilatkozat is tőle, amelyre egyáltalán nem emlékezett, cáfolta, hogy az valóban tőle származna.

Némi idő elteltével a panaszos az ügyészségen is érdeklődött az ügyével kapcsolatban, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy nyáron nem fog azzal a bíróság foglalkozni, de az ügyészség pénzbüntetést fog javasolni, rövidesen határozatot fognak hozni az ügyében. Ehhez képest az októberben megkapott vádiratban a panaszos „visszaeső ittas vezetőként” szerepelt, pedig ő egész életében gépkocsivezetőként dolgozott, sosem volt még büntetve. Írásban közölte is az aggályait a bírósággal az iratok ismételt áttekintése után, melynek következtében az eredetileg 2010 novemberére kitűzött tárgyalását áttették 2011. február 17-ére. A panaszos előadta, hogy a történetek rendkívül megviselték, fizikai és lelki állapota sokat romlott, vezetői engedélye visszavonása miatt anyagi helyzete is ellehetetlenült.

2) A panaszos beadványához csatolva megküldött egy 2011. január 13-án, a P. városi Egyesített Egészségügyi Intézmények Addiktológiáján készített leletet; egy a P. Városi Bíróságtól 2011. január 10-én küldött levelet (amelyben a bíróság arra kéri fel a panaszost, hogy nevezze meg konkrétan az általa kihallgatni kért három tanút, és nyilatkozzon saját lakcímét illetően is); valamint az ügyében 2010. június 4-én készült vádiratot. Ez utóbbi tartalmazza, hogy a panaszos 2006-ban már volt büntetve ittas járművezetés vétsége miatt, melynek következtében 2 évre eltiltották a járművezetéstől. (A panaszos ezt a részt megkérdőjelezte.) A vádirat szerint 2010. március 12-én 19 óra 50 perc körül közlekedett közepes fokú ittas állapotban a panaszos gépkocsijával, amelyet a feljelentés, okirati bizonyítékok, orvosszakértői vélemények és a panaszos által is említett két személy vallomásai bizonyítanak, valamint a panaszos beismerő vallomása. Az ügyészség tárgyalás mellőzésével pénzbüntetés kiszabását, mellékbüntetésül pedig a közúti járművezetéstől határozott időre történő eltiltás alkalmazását indítványozta.

A panaszos megküldött egy 2010. március 25-én, Pécs Megyei Jogú Város Közgyűlésének Jegyzője által hozott határozatot is, amelyben vezetői engedélyét a büntetőeljárás jogerős befejezéséig visszavonták.

A panaszos megküldte a 2010. március 12-én, a Pécsi Rendőrkapitányság által készített feljelentést is, és több más rendőrségi dokumentum-részletet, amelyek többek között az ő vallomását tartalmazzák, illetve a vérmintavétel időpontjait és eredményét. A feljelentésben az is szerepel, hogy 2010. március 12-én a panaszos oly mértékben ittas volt, hogy nem lehetett vele kommunikálni, kihallgatásra alkalmatlan állapotban volt, ezért szabadon bocsátották.

Megküldött végül a panaszos egy 2010. március 12-én kelt nyilatkozatot is, amelyben aláírásával elismerte, hogy aznap délután ismerőseivel több pohár bort elfogyasztott, majd 19 óra 40 perckor a saját gépkocsijával ismerősét ittas állapotban haza szállította. Kb. 1 km-t vezetett ittas állapotban. A nyilatkozatból teljesen világosan kitűnik, hogy azt a panaszost kihallgató rendőr írta, csak az aláírás származik a panaszostól.

II.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése előírja, hogy: „A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”. A panaszos Testülethez benyújtott beadványából kitűnik, hogy a panaszos 2010. március 12-én történt rendőri intézkedéseket kifogásolt (előállítás illetve közlekedésrendészeti intézkedés keretében vérmintavétel). Ezek között tehát nem szerepel olyan, amelyek a panasz benyújtásának időpontjához képest 8 napon belül történtek volna, vagy amelyekről a panaszos csak a benyújtást megelőző 8 napon belül szerzett volna tudomást, valamint olyan, mulasztást igazoló kérelemként értékelhető

közlést sem tett, amelyek felvethették volna a közel egy éve történt esetek vizsgálhatóságát. A beadvány ezért az ezen rendőri intézkedéseket kifogásoló részében elkésett.

2) A panaszbeadvány azon – büntetőeljárással kapcsolatos – részeinek vizsgálatára pedig, amelyben a panaszos azt kifogásolta, hogy vele a rendőrség úgy íratott alá az ittas járművezetést elismerő nyilatkozatot, hogy ő azt valójában – saját elmondása szerint – nem követte el, illetve az ugyanakkor kelt feljelentés kifejezetten rögzítette is, hogy oly mértékben ittas volt, hogy nem lehetett vele kommunikálni, kihallgatásra alkalmatlan állapotban volt; valamint amelyben a panaszos a tanúk szavahihetőségét vonta kétségbe, és a rendőrségi dokumentumokban tévesen rögzített tényeket és időpontokat kifogásolt (amelyek ügye elbírálása szempontjából különös jelentőséggel bírhatnak), a Testületnek nincs hatásköre, tekintettel az Rtv. hivatkozott 92. § (1) bekezdésének rendelkezéseire. Ezekkel összefüggésben a Testület tájékoztatja a panaszost arról, hogy jogorvoslati lehetőségekkel a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény által biztosított lehetőségek szerint élhet.

III.

A fentiek miatt, a rendelkezésre álló adatok alapján, figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bekezdésének, és a 93. § (1) bekezdésének előírására, a panaszt el kellett utasítani – mivel azt egyrészt elkésetten nyújtották be, másrészt az Indokolás II. rész 2) pontjában foglalt részeinek vizsgálatára a Testületnek nincs hatásköre –, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. április 13.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag